

A Hegyi Beszéd haragról szóló része ez. A régieknek szóló parancs így szól: Ne ölj! Ez viszonylag könnyen megtartható a mi társadalmunkban. Szerencsére nincsenek fegyverek a kezünk ügyében. Viszont Jézus magasabbra teszi a mércét. Mert beszéddel is lehet ölni. És ki az, aki azt állítja, hogy még sohasem mondott csúnyákat embertársára? Haragunkban sok minden kicsúszik a szánkon. Az emberi természet ilyen. De tudnunk kell, hogy ez is gyilkosság. Szavaink mérgezik, pusztítják a körülöttünk élőket. A nyelv is fegyver, amivel maradandó sérüléseket lehet okozni, ami halálos lehet. De Isten nem hagy el minket, segítségünkre siet, nem akarja, hogy ebben a pokolban maradjunk. Mert ez számunkra is pokol. A szívünkbe van írva a törvény: akkor lesz teljes az életed, ha szereted a másik embert! Ha gyűlölet, harag, neheztelés van a szívünkben, akkor nem lehetünk boldogok. Isten ki akar szabadítani ebből a nyomorúságból, a saját magunk által előidézett pokolból, ezért adta nekünk a megbocsátás, a kibékülés lehetőségét. Mi mindnyájan keressük a kapcsolatot Istennel, de képesek vagyunk-e befogadni Őt? Van valami akadálya ennek? Van valaki, akivel még nem rendeztük a kapcsolatunkat? Akire haragszunk, vagy aki haragszik ránk? Mert így nem lehet Istenhez közeledni! Ő a Szeretet, aki felkelti napját jókra és gonoszokra egyaránt. Ő megbocsát nekünk, „miképpen mi is megbocsátunk” másoknak. Szükségünk van a Lélekre, hogy képesek legyünk erre. Jöjj el Szentlélek Isten! Segíts minket kibékülni és békességben élni másokkal!

*Biró Géza és Livia (Budapest)*